

Gæk med det ærede Medlem? Det ærede Medlem kan være ganske forvisset om, at det er rigtigt, som jeg siger, at vi alle sammen paa fastende Hjerte læse „Dannebrog“. Vi læse ogsaa „Politiken“ — jeg haaber, at det ærede Medlem f. Eks. har læst „Politiken“ i Morges. Det er rigtigt, som det ærede Medlem fremhævede, at Didrik Badskærs Gang maa siges særlig at sortere under mig som Justitsminister, derfor synes jeg, at det ærede Medlem gerne kunde lade mig beholde den i Fred, det havde dog ikke gjort ham noget. Det kunde det ærede Medlem imidlertid ikke, og naar jeg ønskede, at han skulde berolige de opskræmmede Gemytter, saa var det, fordi jeg, da jeg forleden Dag gik herud, gik igennem Grønnegade og kastede et Blik ned i Didrik Badskærs Gang, og jeg saa da i den ellers rolige og ordentlige Gade et uhyre Opløb af Mennesker. Selvfølgelig kunde jeg ikke deraf drage anden Slutning, end at man var i Lag med at diskutere det ærede Medlems Tale om Ejendomsskylden. Derfor syntes jeg, at det vilde være rigtigt — og det synes jeg endnu — om det ærede Medlem vilde gaa ned som en Folkets Mand og en Folketribun og refilede Befolkningen fra den vrang Opfattelse, som han, naar alt kommer til alt, selv har forskyldt.

Formanden: Jeg maa gøre opmærksom paa det ønskelige i at kunne afslutte Forhandlingerne baade om det foreliggende og det efterfølgende Lovforslag i indeværende Møde og beder ærede Medlemmer indrette sig derefter.

Borghjerg: Den fungerende Indenrigsminister gjorde Indvendinger mod, hvad jeg havde fremsat i Gaar. Han søgte at fastholde sin Paastand om, at den kjøbenhavnske Befolkning var forholdsvis lavt beskattet, procentvis sammenlignet med Købstæderne, idet han indrømmede, at der mulig var Smaafejl i hans Tal. Jeg har heller ikke lagt Vægt paa, at de vare gamle, men jeg har gjort ham opmærksom paa, at Skatteprocenten her i Kjøbenhavn under en normal kommunal Udvikling vilde være stegen, medens den nu er bleven begrænset af Loven, hvad der har medført, at Kjøbenhavns Kommune i for høj Grad har levet paa Laan. Derfor kan man ikke uden videre gøre den Beregning, som den fungerende Indenrigsminister gjorde forleden.

Den ærede Minister sagde, at der er aldrig tidligere falden nogen anden Ud-

talelse om Formaålet med den direkte Skattereform end den, den ærede Minister fremsatte forleden. Ministeren sagde, at Formaålet med disse direkte Skattelove har aldrig været at skabe Kommunerne virksom Hjælp, men at skaffe Skatteborgerne Nedsættelse i deres Skatter, og Ministeren sagde, at anderledes kunde heller ikke den Ytring fra 1897 af den ærede Kultusminister, som jeg anførte i Gaar, forstaaes. Den fungerende Indenrigsminister læste ikke denne Udtalelse op, jeg læste den op i Gaar. Jeg skal ikke trætte Dem med at gentage den, enhver, der læser efter i Folketingstidenden for 1896 — 97, Sp. 3442, vil se, at det daværende Medlem for Ringkøbing med rene og klare Ord sagde, at det, der er Trang til, er at komme Kommunerne til Hjælp i deres trykkede Forhold, og derfor takkede han den høje Regering, fordi den havde fremsat Forslag, der søger at komme Kommunerne til Hjælp i deres Trang og Nød. Nu sagde den fungerende Indenrigsminister i Dag: Ja, men det var under Henblik til tidligere Love, til de ny Byrder af forskellig Art, der ved Alderdomsforsørgelsesloven, Loven om Tilsyn med Plejebørn og om smitsomme Sygdomme osv. vare lagte paa dem, derved vare de bleven overbebyrdede, og derfor trængte de til Lettelse. Det daværende Medlem for Ringkøbing tænkte, paastod den fungerende Indenrigsminister, ikke den Gang paa kommende kommunale Opgaver. Det er rigtigt nok, at det daværende Medlem for Ringkøbing særlig taler om de Opgaver, som den Gang vare lagte paa Kommunerne, og fik dem til at befinde sig i trykkede Forhold, og derfor ønskede han Hjælp til dem, saaledes at de kunde blive lettede og kunde komme ind i en normal Tilstand, men naturligvis tænkte det daværende ærede Medlem for Ringkøbing, den nuværende Kultusminister, ikke et Øjeblik paa, at der dermed skulde være slaaet Bom for den videre kommunale Udvikling. Fordi man netop i de Aar havde lagt en Del Opgaver paa Kommunerne, tænkte han sig ikke — det fremgaar bestemt af hans Tale — at de ikke ad Aare skulde komme til videre Opgaver. Jeg tror ikke, at den fungerende Indenrigsminister i Dag paa nogen Maade har imødegaaet min Paavisning ved dette Citat af, at Formaålet i 1897 var at komme Kommunerne til virksom Hjælp, medens nu den ærede Minister opstiller et helt andet Formaal, nemlig det at skaffe Skatteborgerne, det vil sige visse Kategorier af Skatteborgerne, Skattelettelser, thi Land-